

ΕΝΩΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 15 ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 115 26, Τηλ: 213-2144700, Fax: 210-7778992, E-mail: info@enpe.gr

www.enpe.gr

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2017

Α.Π.: 921

Προς
κ.κ. Μέλη της Διαρκούς Επιτροπής
Παραγωγής και Εμπορίου, της
Βουλής των Ελλήνων.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

επί του σχεδίου νόμου με τίτλο: «Έλεγχος και προστασία του δομημένου περιβάλλοντος»

Επί του Σχεδίου Νόμου, με τίτλο: «Έλεγχος και προστασία του δομημένου περιβάλλοντος», θέτουμε υπ' όψη σας τις ακόλουθες απόψεις και προτάσεις μας:

Όπως, μεταξύ άλλων, αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση αυτού, «το προς ψήφιση σχέδιο νόμου αποτελεί, μια προσπάθεια θέσπισης νέων, και βελτίωσης υφιστάμενων, διατάξεων, για την συνολική ρύθμιση των ζητημάτων που αφορούν το δομημένο περιβάλλον. Σκοπός αυτού, είναι να καθορίσει ένα νέο πλαίσιο κανόνων που αφορά τη δόμηση με ολιστική θεώρηση, το οποίο αφενός προτάσσει τη μέριμνα, την πρόληψη και την προστασία του περιβάλλοντος και αφετέρου στοχεύει στο να αντιμετωπίσει τις αιτίες που έχουν συμβάλει στο άναρχο και αυθαίρετο δομημένο περιβάλλον στη χώρα μας, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις και τους μηχανισμούς εποπτείας και ελέγχου, για την ορθολογική και

αποτελεσματική διαχείριση της ανάπτυξης του χώρου με όρους αειφορίας.... Οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου επιχειρούν να αντιμετωπίσουν συνολικά και ολοκληρωμένα το πλαίσιο που οδήγησε στο υφιστάμενο σήμερα εν πολλοίς άναρχο και παράνομα διαμορφωμένο δομημένο περιβάλλον, στοχεύοντας στην ανάδειξη και θεραπεία των διαχρονικών παθογενειών που το δημιούργησαν και το εξέθρεψαν, και όχι στην απλή διαχείριση του αποτελέσματος αυτών.... οι μέχρι σήμερα νομοθετικές προσπάθειες αντιμετώπισης του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης, δεν έχουν αποφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, αφενός μεν, γιατί δεν επεδίωκαν να θεραπεύσουν τις παθογένειες και τις δυσλειτουργίες των διαδικασιών μελέτης, έγκρισης και εφαρμογής του πολεοδομικού σχεδιασμού, αφετέρου δε, γιατί δεν επιχείρησαν να αντιμετωπίσουν ολιστικά το φαινόμενο της αυθαίρετης δόμησης και κυρίως των αιτών αυτής, αλλά μόνο το τελικό αποτέλεσμα στο δομημένο περιβάλλον..... οι κυριότερες αιτίες που είχαν ως αποτέλεσμα την δημιουργία και διόγκωση του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης, αλλά και την κακή ποιότητα του δομημένου περιβάλλοντος στην χώρα μας μεταξύ άλλων ήταν: Η έλλειψη δομής της πολιτείας, που να ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την προστασία του δομημένου περιβάλλοντος στο σύνολο του, που να μεριμνά, να ελέγχει, να παρεμβαίνει σε θέματα που αφορούν τόσο τις κατασκευές, αναφορικά με την νομιμότητα τους και την αισθητική τους εναρμόνιση με το περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται, όσο και την ποιότητα, προσβασιμότητα και λειτουργικότητα των κοινοχρήστων χώρων. Η απουσία μηχανισμών ελέγχου, πολλώ δε μάλλον πρόληψης ή καταστολής του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης «εν τη γενέσει» αυτής, με αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας, οδήγησε στην σημερινή κατάσταση.... η έλλειψη οποιουδήποτε μηχανισμού παρακολούθησης από την πολιτεία είτε αυτή εκφράζεται από το κράτος, είτε από την τοπική αυτοδιοίκηση α' και β' βαθμού, της εξέλιξης και της παρακολούθησης του πολεοδομικού σχεδιασμού, που να παρέχει την δυνατότητα εντοπισμού των καθυστερήσεων και των αιτίων, που κάθε φορά την προκαλούν, με αποτέλεσμα να απαιτούνται δεκαετίες για την ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού. ... οι καθυστερήσεις ή και οι εμπλοκές στις διαδικασίες σύνταξης, έγκρισης και εφαρμογής των χωροταξικών και πολεοδομικών πλαισίων και σχεδίων, όπως στις Επεκτάσεις Σχεδίων Πόλεων, στην έγκριση Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων και Σχεδίων Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης κ.λ.π...»

Μελετώντας όμως στη συνέχεια τις επιμέρους διατάξεις του νομοσχεδίου, οι ανωτέρω επιδιωκόμενοι σκοποί δεν προδιαγράφονται να οδεύουν προς

επίτευξή τους.

Και τούτο διότι:

Το νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζει και δεν επιλύει προβλήματα ενός Ολοκληρωμένου Πολεοδομικού Σχεδιασμού.

Ενδεικτικά, στο υφιστάμενο πλαίσιο πολεοδομικού σχεδιασμού (από το Ν. 2508/97 και μετά), υπάρχουν διατάξεις που μπορούν να περιγραφούν ως «άμεσα κανονιστικές, έμμεσα εφαρμόσιμες». Έτσι για παράδειγμα, ο καθορισμός μιας ιδιοκτησίας ως χώρου κάποιας μελλοντικής κοινωνικής υποδομής έχει άμεσες κανονιστικές επιπτώσεις στην ιδιοκτησία (απαγορεύει την δόμηση) και είναι έμμεσα εφαρμόσιμη καθώς μετά την (μελλοντική) πολεοδόμηση μπορεί να κινηθεί η διαδικασία απαλλοτρίωσης. Ακόμη, υπάρχουν διατάξεις στα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (ΓΠΣ) - Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων (ΣΧΟΟΑΠ) που είτε ρητά, είτε εκ της πρακτικής έχουν παραμείνει «στρατηγικές» όπως η ιεράρχηση των οδικών δικτύων, οι χαράξεις των δικτύων κοινής ωφέλειας, το πρόγραμμα έργων κ.α. Για τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής υφίσταται η «υποχρέωση των δημόσιων υπηρεσιών και επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας να προσαρμόσουν τα προγράμματα και σχέδιά τους στο ΓΠΣ». Ο χαρακτήρας αυτής της πρόβλεψης, από άποψη δεσμευτικότητας, δεν αποσαφηνίζεται νομοθετικά και στην πράξη η διάταξη αυτή έχει ουσιαστικά αδρανοποιηθεί.

Περαιτέρω, είναι καθολική η διαπίστωση ότι σε γενικές γραμμές το θεσμοθετημένο σύστημα, κυρίως του Ειδικού Πολεοδομικού Σχεδιασμού της χώρας μας, μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει οδηγηθεί σε γραφειοκρατική εμπλοκή και σχεδόν πλήρη αδράνεια καθώς για διάφορους λόγους αποτυγχάνει συστηματικά να ανταποκριθεί ποσοτικά, ποιοτικά και χρονικά στις (όχι αυθαίρετες αλλά υπολογισμένες στα Γ.Π.Σ.), ανάγκες του πληθυσμού (π.χ. πολεοδομήσεις που κρατούν δεκαετίες, αδυναμία χρηματοδότησης Πολεοδομικών Μελετών (ΠΜ), αδυναμία έγκρισης μελετών ακόμη και αυτών που είναι σχεδόν περατωμένες, αντιφάσεις μεταξύ Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (ΓΠΣ) και Πολεοδομικών Μελετών (ΠΜ), ακυρώσεις διαταγμάτων, κ.α.). Είναι γνωστό ότι σχετικά με τις εγκεκριμένες Πολεοδομικές Μελέτες, υπάρχει ήδη μια τεράστια καθυστέρηση σε όλη την χώρα από δεκαετίες.

Τα αποτελέσματα αυτής της αδράνειας είναι γνωστά: κοινωνικές και τεχνικές υποδομές που δεν υλοποιούνται σε περιοχές που έχουν ήδη κατοικηθεί προ

πολλού, διαρκής πύκνωση του ήδη πυκνοδομημένου οικιστικού ιστού με την δόμηση και των τελευταίων ελεύθερων χώρων μέσα στις πόλεις, ποικίλα συνεχώς επιδεινούμενα κυκλοφοριακά και πολεοδομικά προβλήματα, καταστροφή της οικιστικής πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αδιαφορία για τα περιβαλλοντικά και ενεργειακά προβλήματα, αδυναμία επενδύσεων και προγραμματισμού, ανασφάλεια δικαίου.

Οι ελληνικές πόλεις (ακόμα και οι μικρότερες κωμοπόλεις ή κατά περίπτωση και ακόμη πιο μικροί πχ παραθεριστικοί οικισμοί), σε αντίθεση με πολλές ευρωπαϊκές, είναι και θα είναι σε διαδικασίες οικονομικών, κοινωνικών και λειτουργικών μετασχηματισμών οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί. Σε μία χρονική συγκυρία όπου, το υφιστάμενο θεσμοθετημένο πολεοδομικό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα βεβαρημένο και υπερφορτωμένο δομικά, το εκτός σχεδίου περιβάλλον είναι άναρχο, ανεξέλεγκτο και ευκαιριακό, είναι σημαντικό, παράλληλα με τα μέτρα προστασίας περιβάλλοντος, να θεσμοθετηθεί ένα διαφανές, ταχύ, και ευέλικτο πλαίσιο τροποποίησης του ειδικού, τουλάχιστον, πολεοδομικού σχεδιασμού.

Όμως και η τροποποίηση του ειδικού πολεοδομικού σχεδιασμού «μπλοκάρεται» από το παραπάνω θέμα των αρμοδιοτήτων αφ' ενός, και αφ' ετέρου από την ανάγκη συμμόρφωσης της προς διάφορες προηγούμενες ρυθμίσεις (πχ το λεγόμενο πολεοδομικό κεκτημένο) πολλές από τις οποίες έχουν χάσει πια κάθε λόγο ύπαρξης όπως και κάθε επαφή με την πραγματικότητα.

Το αποτέλεσμα είναι ότι η Πολιτεία δεν μπορεί με επάρκεια και ταχύτητα να ανταποκριθεί -με ασφαλιστικές δικλίδες- σε διάφορες πολεοδομικές αναγκαιότητες και παραμένει καθηλωμένη σε καταστάσεις που δεν ανταποκρίνονται ούτε καν στην βασική παράμετρο του διατάγματος του 1923 ότι οι τροποποιήσεις γίνονται δια την «κοινή ωφέλεια» η οποία παραβλέπεται χάριν της τυπολατρικής συμμόρφωσης προς παλαιότερες θεσμοθετημένες καταστάσεις.

Οι ταχείες αλλαγές στην κοινωνική, οικονομική και οικιστική πραγματικότητα, σε αντιδιαστολή με τους εξαιρετικά αργούς και χωρίς κατάληξη ρυθμούς πολεοδομικού σχεδιασμού, πολύ γρήγορα καταλήγουν σε αντιφάσεις-αντιθέσεις μεταξύ των διαφόρων επιπέδων σχεδιασμού τόσο μεταξύ τους όσο και με την πραγματικότητα. Όταν μια πολεοδομική ρύθμιση ολοκληρώνεται π.χ. δεκαπέντε χρόνια μετά το αντίστοιχο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (ΓΠΣ), συναντά τελείως διαφορετικές πραγματικότητες από αυτές στις οποίες (θεσμικά) πρέπει να υπακούσει.

Ακόμη, υφίσταται σύγχυση των κανονιστικών ρυθμίσεων μεταξύ πολεοδομικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού. Υπάρχουν προβλήματα που αφορούν περιοχές

προστασίας (δασικές εκτάσεις, βιοτόπους, κλπ.) όπου σειρά γενικών και ειδικών ρυθμίσεων, όπως και ρυθμίσεις διαφόρων επιπέδων θεσμοθετούνται επί του αυτού χώρου. Για παράδειγμα για μια περιοχική προστασία υπάρχουν ταυτόχρονα ρυθμίσεις σε ένα περιβαλλοντικό διάταγμα, στην γενική νομοθεσία περί δασών, σε ένα ΓΠΣ, στην εκτός σχεδίου δόμηση, σε ένα Ειδικό Πλαίσιο (πχ για τον Τουρισμό). Άλλο θέμα είναι ο πλήρης υπολογισμός των απαιτούμενων εκτάσεων των χώρων για κοινωνικές υποδομές σε μια χωρική ενότητα για έναν ορισμένο (πραγματικό ή μελλοντικό) πληθυσμό), και άλλο θέμα είναι ο υπολογισμός των εκτάσεων των χώρων για κοινωνικές υποδομές τις οποίες πραγματικά μπορεί και σκοπεύει να υλοποιήσει η δημόσια αρχή σε μια ορισμένη χρονική περίοδο ισχύος ενός σχεδιασμού (πχ πενταετία ή δεκαπενταετία ενός ΓΠΣ ή μιας ΠΜ). Μπορεί να χρειάζονται για την πλήρη κάλυψη των αναγκών σε μια περιοχική πέντε σχολεία, και η δημόσια αρχή να μπορεί να απαλλοτριώσει μόνο ένα. Πως πρέπει να καταγραφούν οι ανάγκες αλλά και οι πραγματικές δεσμεύσεις και υποχρεώσεις της αρμόδιας δημόσιας αρχής στα δύο επάλληλα επίπεδα κανονιστικού σχεδιασμού (ΓΠΣ και ΠΜ); Η σύγχυση επιτείνεται από την ασαφή σύνδεση των θεμάτων αυτών με τις ισχύουσες νομικές και νομολογιακές ρυθμίσεις για το καθεστώς της απαλλοτρίωσης οι οποίες έχουν άλλες χρονικές παραμέτρους. Περαιτέρω, η περίπτωση να δεσμεύονται σε επίπεδο ΓΠΣ-ΣΧΟΟΑΠ υπερβολικοί χώροι για κοινωνικές υποδομές οι οποίοι δεν θα χρειασθούν ποτέ ή θα χρειασθούν μετά δέκα -είκοσι χρόνια (όταν και εάν πολεοδομηθούν οι αντίστοιχες επεκτάσεις, όταν και εάν εγκατασταθεί ο πληθυσμός σε μια περιοχική).

Άλλος συνήθης λόγος καθυστέρησης είναι η έλλειψη πόρων χρηματοδότησης των σχετικών μελετών από τους ΟΤΑ αλλά και από το Δημόσιο για όσες μελέτες αναθέτει. Οι θεσμοθετημένες διαδικασίες για την προείσπραξη μέρους της εισφοράς σε χρήμα για την χρηματοδότηση των μελετών δεν αποδίδουν παρά μερικώς, καθώς είναι ατελείς και συχνά πολιτικά και κοινωνικά μη επιθυμητές.

Με τις διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου δεν επιλύονται τα εντοπισμένα παραπάνω προβλήματα.

Η σύσταση δομών της πολιτείας, που να ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την προστασία του δομημένου περιβάλλοντος ακόμη δε με την πρόληψη ή καταστολή του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης «εν τη γενέσει» αυτής, με αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας,

θα εξακολουθεί να αποτελεί ευχή.

Με το άρθρο 2 (ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΟΜΗΣΗΣ -ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΟΜΗΣΗΣ -ΤΟΠΙΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΑ) του νομοσχεδίου, ορίζονται τα σχετικά με τη σύσταση και τη διάρθρωση των επιμέρους διευθύνσεων και τμημάτων του Παρατηρητηρίου Δομημένου Περιβάλλοντος, τα οποία θα λειτουργούν στην έδρα κάθε Περιφέρειας και κάθε περιφερειακής ενότητας. Με Προεδρικό Διάταγμα θα καθορίζεται η στελέχωση, το αναγκαίο προσωπικό και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την οργάνωση και λειτουργία των περιφερειακών και τοπικών παρατηρητηρίων.

Στο άρθρο 5 ορίζονται οι αρμοδιότητες των Περιφερειακών Διευθύνσεων του Παρατηρητηρίου Δομημένου Περιβάλλοντος, μεταξύ των οποίων είναι ο έλεγχος της ορθής εφαρμογής της νομοθεσίας για την προστασία του δομημένου περιβάλλοντος και η παροχή οδηγιών προς τα τοπικά παρατηρητήρια στα ζητήματα αρμοδιότητάς τους, η σύνταξη ετησίων εκθέσεων προς τη Διεύθυνση Ελέγχου Δομημένου Περιβάλλοντος και Εφαρμογής Σχεδιασμού, ο συντονισμός και ενημέρωση συναρμοδίων υπηρεσιών για την αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση των κοινόχρηστων χώρων, η ευθύνη για τη κατεδάφιση τελεσίδικα κριθέντων αυθαιρέτων, η επίσπευση της εξέλιξης του πολεοδομικού σχεδιασμού των δήμων της Περιφέρειας, η τήρηση του μητρώου, στο οποίο εγγράφονται οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, που έχουν τη δυνατότητα να εκτελέσουν πρωτόκολλα κατεδάφισης, η μέριμνα για τη σύγκληση και λειτουργία του Περιφερειακού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής του ΠΕ.ΣΥ.ΠΟ.ΘΑ και της περιφερειακής Επιτροπής Προσβασιμότητας.

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 6 ορίζεται ότι τα Τμήματα Ελέγχου Δόμησης - Τοπικά Παρατηρητήρια Δομημένου Περιβάλλοντος των Περιφερειακών Ενότητων, θα έχουν ως βασική αρμοδιότητα την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας για την προστασία του δομημένου περιβάλλοντος και στο πλαίσιο αυτό τις ενέργειες για την αντιμετώπιση και πρόληψη της αυθαίρετης δόμησης, την παρακολούθηση της Ηλεκτρονικής πολεοδομικής ταυτότητας των Δήμων, τα ζητήματα αισθητικής αναβάθμισης των κατασκευών, την παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας σε θέματα προσβασιμότητας και τον έλεγχο των επικινδύνων και ετοιμόρροπων επικινδύνων οικοδομών.

Αυτό που συνάγεται αβίαστα από την παράθεση των παραπάνω διατάξεων είναι ότι οι αιρετές Περιφέρειες θα αναλάβουν έναν όγκο νέων σημαντικών - αναμφισβήτητα- αρμοδιοτήτων χωρίς όμως αυτές να συνοδεύονται από τους

συνταγματικά επιβαλλόμενους αναγκαίους πόρους (άρθρο 102 παρ. 5 Σ) και χωρίς το αναγκαίο εξειδικευμένο προσωπικό και την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή.

Ακόμη και η μελλοντική έκδοση του προβλεπομένου Προεδρικού Διατάγματος το οποίο θα καθορίζει τη στελέχωση, το αναγκαίο προσωπικό και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την οργάνωση και λειτουργία των περιφερειακών και τοπικών παρατηρητηρίων, δεν θα επιλύει -τουλάχιστον άμεσα- το πρόβλημα.

Διευκρινίζουμε ότι μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 3852/2010 («Καλλικράτης»), το σύνολο του προσωπικού των υπηρεσιών πολεοδομίας των πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων περιήλθε στους Πρωτοβάθμιους ΟΤΑ μαζί με τις σχετικές αρμοδιότητες.

Σήμερα, υπάλληλοι στην Περιφέρεια, με την ειδικότητα του πολιτικού μηχανικού ή ηλεκτρολόγου μηχανικού ή αρχιτέκτονα, κυριολεκτικά σπανίζουν.

Συνεπώς, εάν δεν υπάρξει μια γενναία απόφαση για την χρηματοδότηση και την απόκτηση (πρόσληψη ή μετακίνηση από άλλες υπηρεσίες ή φορείς του δημοσίου) επαρκούς εξειδικευμένου προσωπικού από τις Περιφέρειες, συνοδευόμενη από την αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή, η επιχειρούμενη τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου θα παραμείνει κενή περιεχομένου.

Το τυχόν δε αντεπιχείρημα ότι στο άρθρο 95 (τρόπος καταβολής και απόδοσης προστίμων) του νομοσχεδίου, προβλέπεται ότι τα πρόστιμα ανέγερσης των αυθαιρέτων, κατά ποσοστό 25%, θα αποδίδονται στην Περιφέρεια όπου ανήκουν τα αυθαίρετα για δράσεις που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες του παρατηρητηρίου και ότι με αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση αυτών, παραμένει αδύναμο αφενός διότι αυτό παραπέμπεται σε μελλοντικό χρόνο - με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας ΘΑ ρυθμιστεί κάθε θέμα που αφορά τη διαδικασία και τον τρόπο απόδοσης των προστίμων στις Περιφέρειες - αφετέρου διότι σε σχέση με τον όγκο αρμοδιοτήτων που αναλαμβάνουν η Περιφέρειες το ποσοστό (25%) είναι εξαιρετικά χαμηλό.

Η άσκηση αρμοδιοτήτων από περισσότερα και διαφορετικά όργανα της πολιτείας -κράτους και αυτοδιοίκησης- οδηγεί σε σύγχυση, αύξηση της γραφειοκρατίας και μη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Οι ομοειδείς ή συναφείς αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται κατ' αποκλειστικότητα από ένα όργανο.

Η ιεραρχική σχέση μεταξύ δομών του Κράτους και της Αυτοδιοίκησης ή μεταξύ δομών των ΟΤΑ α' και β' βαθμού, προσβάλλει την συνταγματικά κατοχυρωμένη διοικητική αυτοτέλεια των ΟΤΑ.

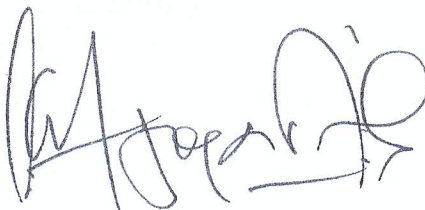
Στο άρθρο 31 (ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΠΡΑΞΕΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ), του νομοσχεδίου καθορίζονται τα αρμόδια όργανα , για τη χορήγηση πράξεων που σχετίζονται με την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών. Πιο συγκεκριμένα, στην πρώτη παράγραφο ορίζεται ότι αρμόδια για τη χορήγηση των πράξεων που σχετίζονται με την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών είναι οι Υπηρεσίες Δόμησης (Υ.ΔΟΜ.) των Δήμων.

Από την άλλη πλευρά, ο έλεγχος της ορθής εφαρμογής της νομοθεσίας για την προστασία του δομημένου περιβάλλοντος όπως και οι ενέργειες για την αντιμετώπιση και πρόληψη της αυθαίρετης δόμησης, περιέρχονται στις δομές της Περιφέρειας (άρθρα 5 & 6 του νομοσχεδίου).

Περαιτέρω, κατ' άρθρο 4 του νομοσχεδίου, η Διεύθυνση «Ελέγχου Δομημένου Περιβάλλοντος και Εφαρμογής Σχεδιασμού - Παρατηρητήριο», του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, θα εποπτεύει τα Περιφερειακά Παρατηρητήρια για την υλοποίηση κατεδάφισης αυθαίρετων κατασκευών και θα παρέχει κατευθύνσεις προς τα Περιφερειακά Παρατηρητήρια, κατ' άρθρα 5 και 6 του νομοσχεδίου, οι Περιφερειακές Διευθύνσεις - Περιφερειακά Παρατηρητήρια και τα Τοπικά Παρατηρητήρια των Περιφερειακών Ενοτήτων, θα «παρακολουθούν» την «Ηλεκτρονική Πολεοδομική Ταυτότητα Δήμων» και θα παρέχουν οδηγίες για την επίτευξη της εξέλιξης του πολεοδομικού σχεδιασμού προς τους Δήμους.

Είναι προφανές ότι εάν δεν τροποποιηθούν οι σχετικές διατάξεις θα προκύψουν σοβαρά ζητήματα εφαρμογής του νομοσχεδίου αλλά και θέματα συνταγματικής τάξης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ